

menteret i overenskomsten? Også ifølge et svar til hr. Søren Søndergaard kan arbejdsgiveren stille som betingelse, at man ikke skal have sin tillidsmand med. Hvorfor går man uden om aftalesystemet, må jeg spørge beskæftigelsesministeren. Og hvordan vil man i øvrigt sikre, at sagerne bliver behandlet, ud over gennem civilt søgsmål?

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

I en sag som denne er der to ting, der skal opklares, og den ene er, hvilke politisk-ideologiske positioner, vi har. Men det er ikke mit ærinde med dette lille indlæg.

Det, der er mit ærinde med mit indlæg, er at skaffe så klar sikkerhed som muligt for, hvad det er for et retsgrundlag, der kommer ud af det her, og derfor spørger jeg igen: Er det ændringsforslag, vi her forholder os til, rent materielt anderledes i sit indhold end det, der alligevel fremgår af funktionærloven? Det må ministeren som ansvarlig for funktionærlovens område kunne svare entydigt på. Er der rent materielt mere i denne bestemmelse, end der alligevel fremgår af funktionærloven? Det har betydning for de mennesker, der skal leve med denne lov, at de også har den klarhed, i særdeleshed for de mennesker, der skal hjælpe dem, der måtte komme i klemme, når dette lovforslag er blevet vedtaget.

Den anden ting er: Kan vi få bekræftet her fra talerstolen, at der i ændringsforslaget stadig gemmer sig et indgreb i eksisterende regler om, hvordan tillidsrepræsentanten involveres i tilrettelæggelsen af arbejdstiden på de enkelte arbejdspladser som følge af overenskomsten? Disse to opklarende spørgsmål må kunne besvares af ministeren.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ministeren svingede sig højt op og sagde, at forargelsen ikke har nogen berettigelse, men jeg vil gerne spørge ministeren: Når nu reaktionen er, som den er, er det så ikke, fordi ministeren i sine udtalelser og kommentarer til spørgsmål og svar faktisk har devalueret tillidsrepræsentanten betydeligt, når man ser på, hvilken betydning han sådan set har?

Så vidt jeg husker – og det kan ministeren jo bekræfte – har ministeren udtrykt det sådan, at han da var ligeglad med, hvilken rådgiver man tog med, om man tog sin bankrådgiver med, el-

ler man tog sin revisor med, eller hvem det nu var, ministeren nævnte i sin tid. Det kalder jeg et middel til at fremkalde forargelse, når det drejer sig om et velfungerende arbejdsmarked.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Med dette lovforslag sker der ikke noget indgreb i tillidsrepræsentantens mulighed for at drøfte arbejdstidens tilrettelæggelse på virksomhederne. Det, der sker et indgreb i, er retten for en lønmodtager og en arbejdsgiver til at aftale deltid. Jeg understreger, at der er gensidig veto-ret, men i det omfang, de to parter er enige om det, vil ingen bestemmelser i de kollektive overenskomster kunne tilsidesætte en sådan aftale. Det er indholdet i det, vi snakker om.

Den individuelle gensidige aftale berører ikke andre bestemmelser i de kollektive overenskomster. Bestemmelser om tillidsrepræsentanten fortsætter uændret, og intet i bestemmelserne om arbejdstidens tilrettelæggelse og betalingsbestemmelser i de kollektive overenskomster ændres. Men det er selvfølgelig rigtigt, at i det omfang, kollektive overenskomster bestemmer, at en tillidsrepræsentant kan tilsidesætte en individuel aftale mellem en lønmodtager og en arbejdsgiver, tilsidesættes denne bestemmelse også.

Jeg synes, lovforslaget har undergået en utrolig forvandling. Fra at vi har diskuteret rettigheder for lønmodtagerne og muligheden for at tilrettelægge sit liv, som man selv ønsker, er det nu blevet en diskussion om tillidsmandens ret, og det er for mig at se fuldstændig absurd, at vi nu diskuterer tillidsmandens ret. Det, vi har drøftet, er lønmodtagerens ret til at træffe en aftale, men det er måske meget kendetegnende for lige præcis denne konflikt, at det, der fremkalder de store følelser hos Socialdemokratiet, er, at det er tillidsmandens ret, der er tale om med lovforslaget.

Kl. 11.00

Men sådan ser verden altså ikke ud for os, der ønsker at give lønmodtageren en ret til at træffe en individuel aftale med arbejdsgiveren, fordi hans eller hendes liv har ændret sig, og man ønsker at disponere anderledes privat. Så det er selvfølgelig lidt overraskende, at lovforslaget nu lige pludselig handler om tillidsmænd i stedet for om lønmodtageres ret til at tilrettelægge deres liv, som de selv vil.

Så vil jeg gentage til hr. Jan Petersen, at det ændringsforslag om, at man kan medbringe til-